

N:o 126.

Af herr **M. Höjer** om ändrad lydelse af 15, 18, 19 och 33 §§ i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm.

Vid 1898 års riksdag väcktes af sex bland Andra Kammarens medlemmar en motion (n:o 7) om ändrad lydelse af 15, 18, 19 och 33 §§ i kongl. förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm, i syfte att åt hufvudstadens kommunalrepresentation vindicera en densamma alltför länge förhållen rätt att inom sig sjelf utse sin ordförande. Motionärernas yrkande, som var baserad på den sjelfstyrelsens princip, hvilken går igen i hela den svenska kommunallagstiftningen och inom Sveriges öfriga stadskommuner fått sin tillämpning, föregicks af en mycket utförlig motivering, i hvilken, efter påpekande af det faktum, att öfverståhållarens sjelfskrifna presidium i hufvudstadens kommunalrepresentation aldrig var ifrågasatt under de vidlyftiga förhandlingar, som föregingo kommunallagarnes utfärdande, både anfördes de många och tungt vägande skälen för reformen och uppvisades tydligt och klart de många orimligheterna och motsägelserna i nu gällande bestämmelser. Denna motivering blef icke af 1898 års Riksdags lagutskott i en *enda punkt* vederlagd och kunde allraminst vederläggas genom anförande af *den* omständigheten, att majoriteten af Stockholms stadsfullmäktige, under hvars bedömande frågan genom motion samtidigt blifvit hänskjuten, af personlig hänsyn och i följd af vanans magt uttalat sig för bibehållandet af en ordning, som för hufvudstadens kommunalrepresentation måste anses vara allt annat än smickrande. Stockholms kommun, hvilken »saken närmast rör», kunde utan tvifvel hafva haft rätt att af sina förtroendemän fordra ett vaknare intresse för hufvudstadens kommunala sjelfständighet och måhända mera känsla för sin egen värdighet.

När undertecknad nu tager sig friheten att underställa ifrågavarande reformförslag Riksdagens förnyade ompröfning, sker det under den vissa

förhoppning, att lagutskottet vid 1900 års riksdag skall taga under allvarlig granskning *alla* de skäl, som af 1898 års motionärer anfördes och som jag gör till mina egna. Till hvad som för trenne år sedan blef sagdt har jag ej mycket att tillägga. Jag endast vill understryka och skarpt betona den motsägelse, som ligger i § 15 af kongl. förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm, der det heter, att öfverståthållaren, som enligt § 18 vid stadsfullmäktiges sammanträden förer ordet, då han tillstådes är, icke kan till stadsfullmäktig väljas». Således, samme höge embetsman, som just på grund af sin embetsställning icke *kan* eller bör vara *medlem* af hufvudstadens kommunalrepresentation, han är i följd af samma sin embetsställning samma representations *sjelfskrifne* ordförande. Det synes icke finnas ett spår af logik i dylika lagbestämmelser. Denna motsägelse försvinner deremot, om öfverståthållarens sjelfskrifna ordförandeskap upphör och honom endast gifves rätt att vid stadsfullmäktiges sammanträden »i öfverläggningarna men ej i beslutet deltaga». Han skulle då komma i samma ställning till stadsfullmäktige som landshöfdingarna till landstingen enligt kongl. förordningen af den 9 augusti 1894 eller i samma ställning, som han sjelf intager till stadsfullmäktiges nämnder och afdelningar enligt kongl. förordningen af den 22 juni 1883.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt och med uttryckligt åberopande af *hela* motiveringen till den i Andra Kammaren vid 1898 års riksdag väckta motionen n:o 7, såsom vore denna motivering ord för ord här införd, hemställer jag vördsamt,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att nedannämnda paragrafer i kongl. förordningen den 23 maj 1862 om kommunalstyrelse i Stockholm må erhålla följande förändrade lydelse:

§ 15.

Nedannämnda personer må, med hänsigt till deras embets- eller tjenstemannaställning, icke vara stadsfullmäktige, nemligen öfverståthållaren, underståthållaren, polismästaren och stadens fiskaler, äfvensom de tjenstemän och betjente, hvilka i ock för sina befattningar äro inför stadsfullmäktige eller under dem ställda nämnder eller afdelningar redo skyldige.

Vid stadsfullmäktiges sammanträden eger öfverståthållaren eller, der han hindrad är, underståthållaren att vara tillstådes och i öfverläggningarna, men ej i beslutet deltaga.

§ 18.

Stadsfullmäktige välja årligen bland sig en ordförande och en vice ordförande, om hvilka val under rättelse skall till öfverståthållarembetet insändas.

Äro både ordföranden och vice ordföranden hindrade att vid något stadsfullmäktiges sammanträde närvara, välja de, som tillstådes äro, en annan ordförande för tillfället.

Fullmäktige antaga ock en sekreterare, hvars åligganden bestämmas i den instruktion, som de kunna finna skäligt för honom utfärda.

§ 19.

Stadsfullmäktige, för hvilka tjenstgöringsåret börjar den 1 april, sammanträda å första helgfria dag i februari, april, juni, oktober och december samt deremellan så ofta ordföranden finner sådant af nöden. Kallelse till sammanträde bör ock utfärdas, då tio eller flere af fullmäktige med uppgift om anledningen skriftligen derom anhålla.

§ 33.

Stadsfullmäktige utse bland sig högst tio personer att jemte ordföranden och vice ordföranden hos fullmäktige utgöra ett särskildt utskott, som har att med sin uppmärksamhet följa förvaltningen af stadens angelägenheter i alla rigtningar; till fullmäktige göra framställningar och förslag, som i ett eller annat hänseende häraf kunna för-anledas; till föredragning bereda alla de ärenden för öfrigt, i hvilka fullmäktige skola utlåtanden eller beslut meddela, samt å stadsfullmäktiges vägnar företrädesvis öfvervaka verkställigheten af fullmäktiges beslut. Detta beredningsutskott eger att från de under stadsfullmäktige lydande nämnder, afdelningar eller tjenstemän infordra de yttranden och upplysningar, som för ärendenas utredande äro af nöden, äfvensom att hos öfverståthållarembetet omedelbart göra framställning om upplysningars infordrande från embetsmyndigheter på sätt för stadsfullmäktige i § 28 medgifvet är.

Öfverståhållaren är obetaget att beredningsutskottets sammanträden öfvervara samt att i öfverläggningarne, men ej i besluten deltaga.

Den hos stadsfullmäktige anstälde sekreterare tjänstgör ock i sådan egenskap hos beredningsutskottet.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1900.

Magnus Höjer.
